

הדירה המאוירת

הווילה המפורסמת בצולה כבר שבע ימים ומעשים ומאורעות, והיא עניינה פה מרוב מראות-עיניים ומשמע-אוזניים, ועם כל הנסיון שהיא רכשה לה, וכל הידע הממלא אותה, וכל אוצרות האדמות שנערמו בה, היא עומדת להפוך מוזיאון.

אחת המתחרות שלה, דירת גג מפוארת שהיתה שייכת לכנסייה הארמנית ונמכרה תמורת דירת-גג לחברת, יפוגרנד הוטל בע"מ" המכונה את עצמה עכשיו כדי למלא את מקום הווילה ברצליה, ולשכן בתוכה את המשפחה המלכותית, משפחת דיין.

וזה לא תפקיד קל כל-כך. היא כבר התחילה להתקשט, ולהתרגש, ולהתגנן דר ולהשווץ, למרות שדין רק מנהל את המשאומותן על קנייתה.

במשך שנים היא לא חלמה שיועד לה גורל כל-כך חשוב. היא היתה שייכת לחברת המלוונות, והיכתה שמישהי יגאל אותה, בלי הרבה תקוות.

ואז יום אחד החליטה החברה לבנות מלון גדול ביפו, שיהיה מורכב ממיטות וארוחות-בוקר, ולשם כך היא קנתה מגרש מארשה דרדיאן הארי-מני, וכתמורה שילמה לו גם כסף וגם שתי דירות-גג, שאל אחת מהן יעבור, אם ירצה השם, השר דיין.

אורחים וקרואים

אריה זיווה אבנרי עם שמעון פרס והחנות

בתחנה של אריה אבנרי עם בחילתו זיווה פינטוב השתתפו המון מיברקים. הופיע שם השר מנחם בגין, בתור מיברק, והשר פינחס ספרי, בתור מיברק, והשר משה קול, ועוד ועוד.

וכל המיברקים איתלו מול טוב לחתן ולכלה, והמון שנות אושר ועושר, והצטערו שהם לא יכולים להביא גם את שולחיהם, כדי ליהנות מהחתונה יפה הזאת.

נוסף להם היה שם גם מרדכי בוקרץ, וחיים לסקוב, ויעקב דורי, לא בתור מיברקים, אלא בתור רמטכילים לשעבר, ומלבדם השתתפו בחתונה העליזה הזאת המון מתנות.

היה שם זוג עליו של פמוטים מאיסר הראל, והיתה שם מוזה אחת מברוך עזריאל מגחיל, ולצידם הגיעה גם צפרוד אחת, מחזיקת מכתבים, מיגאל לב, וחוף מזה באו המון ציקים.

כולם היו שמחים ועליזים, ובירכו את הגשרי השווה, שבא עם זיווה יריב, ואת אהרון בקר, שלא זכור כרגע אם הוא הגיע בצורת מיברק, או בצורת מתנה, או בצורת בראש, והרב יזהר פרנקל, שיום קודם גולדו לו תאומים, השתדל לזרו את החתונה וללכת הביתה, ואביו, הרב ירדיה פרנקל בא בסוף לקחת אותו משם, ואחרי זה כל הציקים וכל השאר התפורו איש לביתו.

החתולה

„אני דומה לאותה חתולה“ אומרת אריה חלה הזוי.

„לאיזה חתולה?“

מסתבר שהיתה לה פעם בני-יורק חתולה קטנה, והחתולה נפלה מהקומה השישית, ורשכה שלושה ימים המומה וחולה, ואחר כך התנערה פתאום יום אחד, קמה, והתייחילה לחיות מחדש כאילו שום דבר לא קרה. בנפילה האחרונה שלה היא התגרשה מי בעלה, שהיה צעיר ממנה בשמונה שנים, ור כבר עכשיו, כמה חודשים לאחר מכן, הדבר לא נראה עליה.

היא נמצאת עכשיו עם גבר מבוגר, בסביבות החמישים, שהתגרש מאשתו לאחר שלושים שנות נשואין. היא בנתה לעצמה בית באפקה, והיא מתכוננת לפתוח את מועדון השעות הקטנות.

השמועות אומרות שאותו גבר, תעשיין במיקצועו, מממן לה את ההשקעות שלה, אבל היא טוענת את ההיפך. „אני בטח הכל כלה למכירה“, היא אומרת, „עם אלפי לירות חובות. יש לי ידי, אבל הוא לא נתן לי שום כסף. הוא לא התגרש בגללי מאשתו, וגם אין לי שום כוונה להתחתן איתו, ולא עם אף אחד אחר.“

שר לשכב איתך? הוא פנה מייד לחברתה שהגיעה איתה. וכדי שלא יחשבו שאולי הוא טועה, ואולי הוא רוצה להגיד רק אני אוהב אותך, וששט לא יודע איך אומרים את זה, הוא גם לקח מייד את שתייהן לחדר-השינה של הווג עיב, ואמר להן שעכשיו הוא יציר אותן.

הן יצאו משם עם ציורים ביד, ושיער קצת פרוץ, וחולצות קצת פתוחות, ומר של לקח את החיק הלבן, והלך לחפש מברות חדשות. עכשיו, כשהוא כבר הבין מה הוא אומר, הוא יכול היה גם להשתמש בה.

ובינתיים ישבה לה הגברת מריה של על כיסא נוח, ומסביבה אוסף של נערי-חמד צעירים, שדאגו לה בכל השפות. „מריה, תכסי את הרגליים, את תתקררי“, „מריה, אולי את רוצה בשר“, „מריה, הבא תי לך מיץ“, „מריה אל תשבי כאן, זה רטוב“, „מריה, לא קר לך?“

ומריה חיכה אל דוברי כל השפות הללו בחיוך הבינלאומי שלה, כיסתה את הרגליים שלה בצעיף כדי שלא יראו לה אותן, משום שהן לא כל-כך מתאימות לאשה במעמדה, קיבלה את כל המיץ והבשר שהביאו לה, וביקשה גיגולו קטן אחת, שבא מאוחר ור כבר לא נשאר לו מה להציע לה, והוא הציע לה אולי היא רוצה עוד בשר. היא ביקשה ממנו שבמקום בשר יביא לה את בעלה.

הוא הלך לחפש את הבעל, וחזר ואמר לה שבעלה עסוק עכשיו. הוא עובד. הוא מצויר. זה לא מצא חן בעיני הגברת מריה, כי היא יודעת מה הבעל שלה עושה כשהוא מצויר. לכן היא שלחה עוד גיגולו אחת, גיגולו של מיץ, במקום ההוא של הבשר, שיביא מייד את הבעל. אבל הבעל היה עוד עסוק, הוא עוד לא גמר לצויר.

בסוף הצליחו להוציא אותו מחדר הציור, ומריה שאלה אותו בקול זועם אם הוא כבר גמר לצויר, והוא אמר לה שעוד לא, שיש עוד הרבה עבודה שם, ואו היא אמרה לו שהיא יכולה לצויר כמה שהוא רוצה, אבל היא חולכת הביתה, והיא אספה את כל הדיגיטולס שמסביב, ולו לא נותרה שום ברייה, והוא אסף את כל הציורים שלו, וכל הכבודה עזבה את המסיבה והלכה הביתה.

כי לפני המסיבה לכבוד ברית-המילה של בנו של שמוריק עינב, הצטייד הארון מריה של בכל מיני אביזרים מתאימים לי אירוע כזה. הוא לבש גלימה מכסיקנית, הכין תיק לבן גדול, שעד רגע מסויים איש לא ידע למה הוא נועד, לקח את אשתו, ובירר אצל אחד מהישראלים שבסביבה איך אומרים בעברית: „אני אוהב אותך.“

האישה שהיה בסביבה היה במקרה איש עם הומו, והוא אמר לו שבעברית, כש רוצים להגיד „אני אוהב יותך“, אומרים: „אני רוצה לשכב איתך.“

„אני רוצה לשכב איתך, פירושו אי לא יו? הוא חקר כדי להיות בטוח, והידיד הבטיח לו שזה בדיוק מה שזה, והוא רשם את המילים על פיסטנייר, ולמד אותן על-פה, ואת התוצאה אפשר היה לראות במשך המסיבה.

איציק קולקר ריחם עליו והסביר לו את הטעות שלו, והארון מריה של לא התרגש. „איך אומרים את זה? אני אוהב אותך?“ הוא ניסה ללמוד את המשפט החדש הזה, ואחר-כך התברר לו שזה קשה יותר מדי, ושעד שהוא למד את הקודם לא כדאי לו להתחיל ללמוד בדברים חדשים, והוא החליט להשתמש כבר בקודם.

„אפשר לשכב איתך?“ הוא פנה לנערת-והר חדשה, שנכנסה זה עתה למסיבה. „אפי“

את אותה מיסאלה, ונערת-הוזהר הסבירה לו שאין לה זמן היום, אולי בעם אחרת. והיו עוד שתי בחורות זוכו, שתייהן בי בתאחת, לאותה הצעה, והוחלט שהיא כי נראה מגניאק, או שהוא סתם אוהב את זה, עד שהוא ניגש ליצחק קולקר.

„הלו, יצחק“, הוא אמר לו באנגלית, „מה נשמע“, עדיין באנגלית, „הייתי רוצה לשכב איתך“ (בעברית).

טוב, כולם הבינו שהוא אוהב את זה, אבל הרי גם לאהבה יש גבולות, לכן שאל אותו קולקר למה בדיוק הוא מתכוון, והוא אמר לו שהוא מתכוון בדיוק למה שהוא אומר, הצרה היא שהוא לא ידע מה הוא בדיוק אומר.

אל הפסטיבל

ביום השני הבא נוסעת הזמרת עלי-זה עזיקרי לפסטיבל באתונה, ונימה שיירה שלימה של עיתונאים, שדרי ריני, אנשי פירסומות ופירסום, ומלווים סתם.

היא הגיעה ארצה, באמצע סיור חופות באירופה, משום שבתה הקטנה מ-אריס סאן חלתה לפתע, נתקפה עווי-תות, והיה צורך לקחת אותה לבית-החולים.

הבת הבריאה בינתיים, ועליזה עומדת לצאת לפסטיבל עם כל המלווים שלה. את הכבוד להופיע בפסטיבל היא הי שיגה בכוחות עצמה, בעזרת הקול שלה וחקשרים שלה עם ג'ורג' אקונומינס, מארגן הפסטיבל, שהוא זמר קומיקאי. אבל את כל המלווים שלה סידר לה ששון רג'ואן, המטפל בה כבר מזה שנה.

למרות כל זה, הם עוד לא מתחתנים, היא אומרת, „לעת עתה אנחנו רק ידידים.“

עזיקרי וג'ורג' מוקו אקונומינס

בעייה של גיל

הם התחתנו לפני שנים. היא היתה מבוגרת ממנו בהרבה שנים, ובשיא ההצלחה והפירי-סום שלה, והוא היה נער צעיר, מתחיל, לא-יודע, לא-מפורסם. עבר זמן. הוא ילדה שני ילדים, התרחקה מהקריירה, הסתגרה בבית, והוא החל מפתח לו קריירה במקומה. הוא התחיל להצליח, להיות מדובר, מפורסם, נערץ, ואו הוא התחיל לכבוד בה. ולהיראות סעם פה פעם שם, פעם עם זאת ופעם עם אחרת. עכשיו הוא התפרסם עוד יותר. כל הארץ מכירה אותו. הוא ממלא תמיד מקום מרכזי בחברה, וימים שלמים הוא לא חוזר הביתה, ולילות שלמים הוא מסתובב סעם פה פעם שם עם זאת ופעם עם אחרת.